

MEDIUM SJAAN: 'Contact met overledenen is mijn passie'

Steeds meer mensen weten haar te vinden sinds ze bij Ivo Niehe op tv was. Medium Sjaan werkt in Almere, waar ze haar helderziende gaven inzet om anderen te helpen met hun intuïtieve ontwikkeling. Ze heeft net een consult afgerond en vertelt in no-nonsense-taal over haar bijna-dood-ervaring, contact met overledenen en bijzondere wastekeningen.

Als kind had Sjaan van der Gaauw al helderziende en -voelende gaven. Ze had voorspelende dromen en kon overledenen zien. "Ik wist helemaal niet wat het was. Ik hield mijn ervaringen voor mijzelf; er was immers geen vriendje of vriendinnetje dat mij begreep. Met als gevolg dat ik alsmaar banger werd. Ook was ik regelmatig ziek." Hoewel ze het er wel met haar oma over kon hebben, kende ze al jong momenten van eenzaamheid. Sjaan trouwde toen ze achttien jaar was en kreeg twee kinderen. Al die jaren stopte ze haar bovennatuurlijke ervaringen weg. Gewoon maar doorleven. Alles went. Op haar vijftienvingstige werd ze ernstig ziek. Op dat moment wist ze nog niet, dat dit kwam doordat ze haar helderziende indrukken wegdrukte. Ze was ook helderhorend en

hoorde constant een galmend geluid. "Ik had er toen nog geen idee van dat je dat kanaaltje ook kon uitzetten", legt ze uit. "Ik werd steeds zieker."

■ Bijna-dood-ervaring

Ze onderging uiteindelijk een zware baarmoederoperatie. En hoewel ze het op dat moment niet beseftte, had ze vlak na haar operatie haar eerste bijna-dood-ervaring (BDE). Ze beschrijft dat moment als volgt: "Ik ging door een kleurentunnel heen en zag mijn hele leven aan me voorbijgaan. Ineens kwam ik bij een grote vuurbal aan en daar stond een gids. 'Stop, je moet terug Sjaan', zei deze figuur. 'Ik wil helemaal niet terug, dit voelt warm en aangenaam', was mijn eerste reactie. Ik wilde door die tunnel heen. Ik kreeg echter van deze vrouwelijke gids te horen dat ik nog een taak op aarde had af te ronden. Wat die precies inhield, werd me niet gezegd. Bovendien moest ik op aarde zijn om voor mijn kinderen te zorgen, zo luidde de boodschap." Hoe voelde dit? Je wilde het helemaal niet. "Heel raar", gaat Sjaan verder. "Stel je eens voor, ik hing daar als het ware aan

het plafond en lag ook in mijn ziekenhuisbed. Op dat moment moest ik weer terug, mijn lichaam in. Terwijl ik dat niet wilde. Ik zweefde boven mijn bed. Iemand raakte mijn gezicht aan en zei: 'Mevrouw, u moet wakker worden.' Ik had geen idee waar ik was. Had eerder het gevoel dat ik gek werd.'

■ Eindelijk inzicht

Na een dag of drie knapte Sjaan op van haar operatie. Ze dacht terug aan die rare gebeurtenis, maar kon deze niet plaatsen. Niet gek, want haar hele leven stond van kleins af aan al in het teken van 'niet over dit soort zaken praten'. Sjaan: "Ik kon het aan niemand vertellen. Bang om voor gek verklaard te

'Ik had er nog geen idee van dat je dit kanaaltje ook kon uitzetten'

Wastekening Sjaan over haar levensweg

Indruk van bijna-doodervaring Sjaan

worden. Ik moest dus wéér iets in mezelf onderdrukken." Het gevolg was dat Sjaan in coma raakte. Ze vermoedt dat dit gepaard ging met een tweede BDE, maar heeft hier geen duidelijke herinnering meer aan. Na vijftien dagen verliet ze uiteindelijk het ziekenhuis. In een roes. En aan de niet zorgvuldig uitgevoerde operatie hield ze bovendien een bindweefselverkleving over. De daarop volgende drie jaren stonden in het teken van ziekenhuisbezoek en bedrust. Ze kreeg op een van haar vele rustmomenten op de bank een aankondiging onder ogen over een symposium. Die ging over bijna-dood-ervaringen. "En pas toen realiseerde ik me: ik heb een BDE gehad. Dat was drie jaar na dato! Wat een goed potje onderdrukken al niet weg kan stoppen..."

Sjaan was ondertussen 33 jaar. Ze wilde graag over deze ontdekking praten: "Ik besloot naar het symposium te gaan. Zonder dat iemand het wist. Er waren lezingen, je kon vragen stellen. En hier herkende ik nogmaals mijn ingrijpende ervaring. Ik ging boeken lezen, bezocht openbare avonden en ontmoette allerlei mensen uit de paranormale wereld. Ik werd me al bewuster dat ik iets moest doen met mijn inzichten. Anderen helpen met mijn gaven."

Gaandeweg gaf ze steeds vaker adviezen aan mensen, leerde ze met haar helderhoorndheid om te gaan en volgde allerhande studies. "Achteraf heeft mijn BDE alles in werking gezet. Ik leerde contact te maken met de geestenwereld. Kon nu omgaan met boodschappen van overledenen en ik begreep wat engelen en gidsen waren. De gids uit mijn BDE ontmoette ik jaren later weer. Ze stond ineens voor me. Mijn dochter

zag haar niet. Ik bleef heel rustig. Nu kon ik deze ervaring goed plaatsen."

■ Creativiteit

De jaren verstrijken. Haar kinderen groeien op. En wéér wordt ze ziek. Wéér dringt zich

'Ik noem het een telefoonlijntje: ik geef de trilling door aan de andere kant en krijg informatie van de overledene terug'

de vraag op: wat is mijn taak hier op aarde? Sjaan: "Ik was het behoorlijk zat. Maar besefte ook dat dat ziek zijn me iets te vertellen had. Wat ik vervolgens van mijn gidsen en engelen doorkreeg, was dat creativiteit me iets kon bieden. Beelden en wastekeningen maken. Dat kon een nieuwe weg worden. Ik maakte altijd al wel tekeningen in was, maar deed daar verder niet echt iets mee.

Mijn eerste reactie was: wát nou, móét ik hiermee verder? Mooi niet. Toch ging ik als vanzelf aan de slag. Het begon met tekeningen en gedichtjes, die ik naar vrienden stuurde. Nog niks aan de hand. Tot ik steeds maar weer dezelfde soort reacties kreeg: hoe het toch kwam dat ik 'dat wist'. Wat ik tekende en schreef, klopte allemaal." Andere therapeuten stuurden vervolgens regelmatig mensen naar haar door, en zo ontstond gaandeweg Sjaans praktijk voor intuïtieve ontwikkeling.

Beeldende kunst door Sjaan

■ Voelen wat zich afspeelt

Inmiddels leidt ze al weer geruime tijd samen met een collega Centrum Misja. In een sfeervolle ruimte midden in een rustige woonwijk in Almere-Stad. Sjaan van der Gaauw: "Ik geef onder meer groepscursussen en help mensen bij hun intuïtieve ontwikkeling. Ik hou me bezig met meditatie, intuïtief tekenen, schilderen en kleien, een chakrascursus, pendelen en kaartlegging. Ook doe ik individuele consulten edelstenetherapie en healing, kaartleggen en automatisch schrift. Verder geef ik mensen informatie door via wasteekeningen en organiseer ik openbare avonden met als onderwerp bijvoorbeeld psychometrie en contact leggen met overledenen."

Sjaan gaat ervan uit dat alle informatie in feite al in je zit. Er zijn simpelweg verschillende manieren om hier 'bij te komen'. Sjaan: "Het gaat om dingen die je eigenlijk al weet. Als ik groepscursussen geef, leer ik mensen allereerst voelen wat er

"Vaak schrijf ik in het handschrift van de overledene"

zich afspeelt in hun lichaam. Daarna toon ik ze wat ze er uit kunnen krijgen via creativiteit. Vervolgens leer ik ze blokkades op te lossen. Pas na die stap leer ik ze contact te maken met de

geestelijke wereld. Als ze dat willen tenminste. Je moet lichamelijk en geestelijk goed in balans zijn voor je die laatste stap zet. Om die wereld te begrijpen en aan te kunnen."

■ Automatisch schrift

Een van Sjaan haar passies is het contact met overledenen. Ze begeleidt mensen die vragen hebben met behulp van onder meer automatisch schrift. Veel van haar cliënten zijn huiverig, maar kunnen de verleiding toch niet weerstaan Sjaan in te schakelen. Wij 'aardsen' zijn overigens lang niet altijd de enigen die graag contact zoeken. Het medium uit Alkmaar: "Veel overledenen hebben behoefte ons te laten weten: 'het is oké met me hier boven, laat me maar los'. Dan kunnen zij ook weer verder." Als je contact wilt met een overleden persoon, is het belangrijk je open te stellen. Sjaan heeft dit piepkleine stukje 'ja' nodig om de trilling op te vangen die nodig is om als medium te fungeren en contact te leggen. "Ik noem het altijd maar een telefoonlijntje", legt ze uit. "Ik geef de trilling door aan de andere kant en krijg informatie van de overledene terug. Ik werk met een foto, een voorwerp of naam van een overleden persoon en ontvang de informatie die iemand op dat moment aan kan. Iemand overleden met allerlei situaties, is emotioneel verwarrend. Hier boven geven de doden zeer voorzichtig aan wat goed is."

Sjaan maakt gebruik van automatisch schrift om indrukken door te geven: "Het is heel mooi dat ik mensen een geschreven boodschap mee kan geven. Ik bevoel de foto, pak pen en papier. Ik zet mijn zogenoemde telefoonlijntje open en

vraag de overledene of deze contact wil maken via mijn hand. Mijn hand beweegt gewoon. Ik geef me helemaal over aan de pen. Mijn aders zijn vaak opgezet. Ik hoor ook wel eens dat mijn gezichtsuitdrukking anders is. In zeventig procent van de gevallen is het handschrift waarmee ik de boodschap opschrijf, hetzelfde als dat van de overledene. Op het moment dat ik schrijf, voel ik allerlei indrukken van de gestorven persoon in mijn lichaam. Maar ik laat iemand niet van mijn hele lichaam bezit nemen zoals transmediums doen."

■ Tekendend verkennen

Sjaan begeleidt ook mensen bij het maken van wastekeningen. In een groep wordt een paar uur gewerkt. Het medium geeft haar reactie op ieders tekening en vertelt mensen zo iets over wat zich in hun innerlijk afspeelt: "Ik kijk eerst naar de kleur, vervolgens naar de beelden. Ik vind het leuk om mensen te laten zien hoe de natuur werkt: dat ze spontaan met zo'n houtje een veelzeggende tekening kunnen maken. Hoe langer je ernaar kijkt, hoe meer je ziet en voelt in zo'n afbeel-

'Mijn bijna-dood-ervaring heeft alles in werking gezet'

Bewandel je eigen pad,
Creëer je eigen weg.
Wees bewust van alles om je heen:
elk dier, mens boom of steen.
Maak balans in jouw leven
door er kleur aan te geven.
Niets hoeft, alles mag.
Het is jouw keuze,
dus ga ermee aan de slag.

Sjaan van der Gaauw

ding." Ze ziet het als een aanzet tot intuïtieve ontwikkeling voor mensen. Sommigen laten het bij deze ene bijzondere dag. Voor anderen is het juist een stimulans om zich hier meer mee bezig te gaan houden. "Het poetst bij veel mensen angst voor spiritualiteit weg. Naast groepscursussen geef ik ook persoonlijke consulten. Dan maak en lees ik een tekening voor iemand."

Als intuïtief begeleider doe je dagelijks veel indrukken op. En ook een medium moet haar impressies verwerken. "Maandag is mijn vrije dag. Dan moet ik alles er uit tekenen", vertelt Sjaan. Ze laat een stapel tekeningen zien. Gemaakt in krijt. "Allemaal zielsportretten", licht ze toe. "In een uur tijd gemaakt. Mijn stukjes komen dan naar voren." We kijken ze een

voor een door. Ze is in staat haar creatieve uitingen te begrijpen en leert van haar tekeningen. "Ik heb dit gekregen van moeder natuur. Het is een uitlaatklep voor mij. Anderen wil ik er niet mee lastig vallen. En bovendien is niet alles wat ik te verwerken krijg, bedoeld om te delen met anderen." Ze voelt zich niet eenzaam hierin. Wel alleen. "En dan bedoel ik dat ik AL één ben. Totaal anders dan de ervaring die ik als klein meisje opdeed. Toen kon ik allerlei mensen om me heen hebben en me toch eenzaam voelen. Nu kan ik dagen in mijn uppie zijn en me prima voelen. Pluk de dag is mijn instelling. Voor mij is iedere dag bijzonder."

*Tekst en foto's: Karin Karsten
Illustraties: Sjaan van der Gaauw*